

Výročí

110 let berounského muzea

110th Anniversary of the Beroun Museum

Petr Kmínek¹, Jana Čapková²

0. Abstract

The Beroun Museum, called the Museum of the Czech Karst in Beroun, was established 110 years ago. On the important occasion the exhibition was held from April 17 to June 2, 2002, where the rich collection fund was on show. Besides this the complex stock-taking of all museum collections was done. The Museum of the Czech Karst in Beroun takes care of altogether 99033 collection items at present. However, under one collection unit there are more pieces sometimes, and that's why the total number of single collection articles is much higher.

The round anniversary of the museum foundation reminded its unreplaceable task to maintain heritage of personalities and generations, to document how the human soul as well as the appearance of the countryside have been changed in the course of history, and to testify it.

1. Úvod

Berounské muzeum, dnes Muzeum Českého krasu v Berouně, letos dospělo do 110. roku své existence. Každé kulaté výročí vyzývá k určitému bilancování, a letos proběhlo hned dvojí formou:

Tou příjemnější byla příprava výstavy, konající se v období od 17. dubna do 2. června 2002 v nové výstavní síni v přízemí Jenštejnského domu.

Tou druhou, méně příjemnou formou byla komplexní inventarizace sbírek, která se konala od konce roku 2000 až do jara 2002 z úřední povinnosti - pro naplnění zákona č. 122/2000 Sb. Po celé výše uvedené období zcela pohltila veškerou pracovní energii pracovníků muzea. Jejím výsledkem je uvedení skutečného stavu sbírek do souladu s vedenou sbírkovou evidencí, zákonem předepsané nahlášení sbírek do tzv. centrální evidence u MK ČR, a konečně - určitá bilance 110 let trvající sbírkotvorné činnosti muzea.

Intermezzo Pokusí-li se kdokoli celou škálu činností muzeí vepat do jediného úsloví, neexistuje zatím výstižnější koncentrát než pojem používaný již i „de jure“ - ochrana kulturního dědictví. Pokud zbývá ještě něco místa na papíře, bude spravedlivější přidat i pojem „přírodní dědictví“ a potřebnou poznámku, že „muzeum“ - to není jen o čemsi dávno již minulé, neboť jeho úkolem je i dokumentace současnosti. Žádoucí by bylo ovšem připojit též doušku o tom, že ač je opodstatnění existence muzeí především v uchování hmotných památek, správné muzeum se snaží zachovávat či dokumentovat i nehmotnou stránku kulturního dědictví, onu bůře podchytilnou, ale při opomenutí snadněji a blavně nadobro zapomenutelnou součást lidské kultury. Nutno podotknout, že i ono uchovávání hmotných památek by bylo pouhou skladnickou prací, kdyby se muzea nesnažila své poznatky z jejich sběru a výzkumu interpretovat pro širokou veřejnost.

Aby si však i nemuzejník učinil určitou představu o tom, kolik práce spoývá již pouhé opečovávání sbírek, uvádím tu současný početní stav sbírek našeho muzea. K níže uvedeným číslům je třeba ještě předeslat, že za jednou evidenční položkou některých sbírkových fondů (zejm. u archeologie a paleontologie) se skrývá několik vzorků, a ve skutečnosti je tedy počet kusů uchovávaných předmětů několikrát vyšší než níže uvedený počet položek ve sbírkové evidenci (tab. 1).

Berounské

geologie	/1.036 (90%)	paleontologie	/5.075 (70%)
zoologie	/78 (100%)	archeologie	/7.301 (10%)
historie	/6.716 (25%)	etnografie	/3.742 (45%)
numismatika	/7.457 (95%)	výtvarné umění /899	(80%)
knihy (Seydl.)	/1.743 (100%)	negativy+diapozitivy	/18.812 (99%)
fotografie	/8.529 (90%)	Václav Talich	/6.471 (90%)
knihotisk	/2.498 (100%)	regionální literatura	/1.168 (100%)
Josef Toman	/785 (100%)	divadelní knihovna	/396 (100%)
kultura	/7.050 (50%)	rukopisy	/285 (95%)
		BEROUNSKÉ celkem	79.800

Hořovické

archeologie	/3.479 (95%)	historie	/4.973 (80%)
numismatika	/2.609 (95%)	militária	/389 (100%)
litina	/639 (50%)	foto	/1.122 (25%)
přírodovědná	/594 (95%)	HOŘOVICKÉ celkem	13.805

Žebrácké

geologie	/454 (0%)	archeologie	/135 (0%)
historie	/4.707 (5%)	knihovna Nejedlých	/132 (100%)
		ŽEBRÁCKÉ celkem	5.428

Muzeum Českého krasu CELKEM 99.033 sbírkových položek

Tabulka 1 Sbírky: podsírka /počet položek (podíl katalogizace)

Table 1 Collections, number of items (percentage of evidence)

Poznámka: Katalogizace (systematizace) sbírek je u jednotlivých podsbírek na velmi rozdílné úrovni, od počátků u některých šířeji pojatých oborů až po kompletní u menších nebo uzavřených podsbírek. Tato situace by se měla zlepšit zejména okamžikem kompletního přepisu přírůstkových knih do PC systému BACH. Již samotný přepis i bez rozšíření zápisu o odbornou specifikaci bude plnit základní účel katalogizace, tj. možnost třídění a vyhledávání na bázi tzv. systematické evidence. Přepis je ale časově velmi náročný, předpokládá se dokončení nejdříve s rokem 2003.

Na začátku bilancování se obvykle kladla otázka „kolik?“ V případě muzeí by pouze takto formulovaný dotaz byl značným podceněním role muzeí v celé škále institucí působících v kulturní sféře.

Otázka, nemá-li tedy být projevem vulgárního materialismu, by měla znít spíše:

„Kolik předmětů se podařilo zachránit před ohněm při vyklizení starých obydlí?“

„Kolik pozůstalých své dědictví pochopilo tak, že může být prostřednictvím muzea dědictvím i pro ostatní?“

„Kolik předmětů darovalo muzeu zdejší obyvatelstvo jako projev víry v jeho důležitost, trvanlivost nebo řekneme i nadčasovost?“

„Kolik předmětů bylo lidem stydno prodávat cizím lidem, ač by se jim to patrně vyplatilo, ale raději jej nabídl místnímu (svému) muzeu?“

„Kolik lidí zaujalo, k čemu to či ono bylo, a pro odpověď si přišlo do místního muzea?“

„Kolik předmětů získalo muzeum svou vlastní průzkumnou činnost, objevil-li se v řadách muzea tvůrčí potenciál a naskytla-li se zároveň příznivá společenská situace, přející takové činnosti i bez ideologického náboje či očekávané ekonomické návratnosti?“

¹ Muzeum Českého krasu v Berouně, Husovo nám. 87, 266 01 Beroun
e-mail: petr.kminek@c-box.cz

² Košťálkova 1361, 266 01 Beroun

Čes. kras (Beroun), 28 (2002), 48-49, 1 tab.

ISSN 1211-1643

ISBN 80-902098-6-6

A na základě muzejních zkušeností by se daly klást i obecnější otázky, kupříkladu:

„Kolik lidí se dosud neuzavřelo do ulity své rodiny a je schopno myslet v rámci širších celků, alespoň místní komunity?“

„Kolik lidí je spravedlivě nedůvěřivých vůči dobovým veřejně proklamovaným tézám a raději sami přispívají svým osobním vkladem do života společnosti?“

...atd.

Podobných otázek by bylo možno klást mnoho a pokud muzeum v bilan- cování výše nastolených otázek vynívá dobře, mělo by následovat i poděková- ní těm, kteří se o daný stav zasloužili, a to nad rámec svých běžných povinnos- tí. Tak bylo pracovníky muzea veřejně učiněno na adresu bývalé ředitelky muzea PhDr. Janě Čapkové právě při otevření uvedené výstavy, a jak je z jejího níže otištěného proslovu zřejmé, ani ona nezůstala nikomu nic dlužna:

110. výročí berounského muzejnictví

(Úvodní slovo PhDr. Jany Čapkové na vernisáži výstavy k jubileu dne 17. dubna 2002)

Dobrý podvečer, vážené dámy a vážení pánové!

Když mě můj nástupce - pan inženýr Kmínek - požádal o úvodní slovo k vernisáži této výstavy, kromě úvah, jak se úkolu zhostit, jsem pocítila velkou radost, že se s Vámi opět setkám v prostorách muzea, navíc při tak slavnostní příležitosti.

Ujišťuji Vás, že nemám v úmyslu trápit Vaše nohy a mařit Váš čas dlouhým proslovem, avšak jistě mi dáte za pravdu, že 110 let trvání jedné kulturní insti- tute je výročí natolik významné a nezanedbatelné, že stojí zato si společně při- pomenout alespoň nejdůležitější mezníky v jejím vývoji.

Nejstarší institucionální formou byl městský archiv, zvaný „*starobylá registra městská*“. Byl uložen na několika místech po Berouně - dokonce i v bývalé mučírně na radnici. Koncem 80. let 19. století jej převzala zvláštní komise, která jej spravovala až do *významného roku 1892*. - Čím význam- něho? - Toho roku byly zpracovány stanovy „*spolku muzejního*“ a *bylo zalo- ženo Městské museum v Berouně*.

Rozsah jeho sbírek byl skromný a takovým zůstal i poté, kdy se výrazněji rozrostl o darované exponáty, prezentované na národopisné výstavě v Praze v roce 1895.

Do začátku 20. století fond spravoval spolek „*Museum a veřejná knihovna v Berouně*“. Sbírky získával z darů a nákupem, ostatně jako dosud. Jeden z darů byl obzvlášť významný: byla jím pozoruhodná sbírka hornin a zkameně- lin, kterou muzeu věnoval berounský měšťan a obchodník Martin Dusl. Stala se základem dnešní jedinečné paleontologické a mineralogické sbírky Muzea Českého krasu. S osobností Martina Dusla je spojena i *další etapa ve vývo- ji berounského muzejnictví: v roce 1924 Město Beroun odkoupilo Duslovu vilu a vymezilo muzeu celé 1. patro. O rok později se tak berounská veřejnost dočkala první muzejní expozice*.

Vcelku příznivý vývoj muzea přerušila 2. světová válka. Jako nežádoucí propagátor národní identity a svěbytnosti byla instituce uzavřena a sbírky nadlouho uloženy do beden. - Po neslavném živoření začalo svítat v r. 1954, kdy sbírky převzal Okresní národní výbor v Berouně a zřídil organizaci Okresní museum v Berouně. - Žel, radost trvala jen do r. 1961. Administrativním zásahem byla Duslova vila předána Okresnímu osvětovému domu a tehdy už velmi cenné muzejní sbírky opět putovaly do beden, v nich pak do vlhkého suterénu vily.

Změnu přinesl až rok 1965 - město Beroun slavilo 700. výročí svého trvání a v této atmosféře se *muzeu podařilo získat 1. patro Jenštejnského domu*. Po nezbytných stavebních úpravách byly slavnostně otevřeny první expozice ve vlastním sídle muzea - v srpnu 1968 Geologie Barrandienu a Českého krasu a vzápětí, v říjnu téhož roku, Síně Václava Talicha.

Od té doby se vývoj muzea nezastavil - šel sice pomalými kroky a v neleh- kých podmínkách, ale nezdělitelně. Postupně se podařilo pro muzeum získat a zrekonstruovat celý Jenštejnský dům, pak i sousední objekt a několik depo- zitářů v regionu. Díky pochopení zřizovatele i Městského úřadu v Berouně, díky štědrým sponzorským darům berounských podnikatelů a dalších přízniv- ců disponuje dnešní Muzeum Českého krasu důstojnými prostorami pro výstavní činnost i přiměřeným pracovním prostředím pro zaměstnance muzea. A ti nelení. Zanedlouho nabídnou svým návštěvníkům speciální lahůdku - expozici Geoparku, která nám a zejména dětem ještě více přiblíží historii i sou- časnost našeho krásného kraje.

Nastala chvíle, *kdy je na místě poděkovat těm, kteří se o vybu- dování dnešní moderní muzejní instituce zasloužili nejvíc* - gene-

racím odborných, technických i administrativních pracovníků muzea, krátce řečeno *muzejníkům - všem těm skvělým lidem*, s nimiž jsem měla tu čest po čtyři desetiletí spolupracovat. Alespoň touto formou je třeba ocenit jejich erudici, obětavost, zanícení, smysl pro povinnost a poslání instituce. Bylo jich nemálo - mezi nimi i několik vynikajících osobností, které se uplat- nily na předních odborných i veřejných pozicích, některé z nich ostatně znáte. - Zdejšímu muzeu aktivně prošla i pěkná řádka pozoruhodných osobností uměleckého a společenského života - jim všem patří při této příležitosti naše vzpomínka, uznání a dík.

Co říci na závěr?

Člověk poměřuje okolní svět žebříčkem hodnot - jednak individuálním, daným vlastní životní zkušeností, jednak tím oficiálně proklamovaným, do něhož naše civilizace zahrnuje zdraví, rodinnou pohodu, vzdělání, uspokojení z užitečné práce, radost z kulturních prožitků, dobré mezilidské vztahy... - Zejména mladá generace však s otevřeností sobě vlastní nezastírá, že životní úsilí směřuje především k majetku, kariéře, sexu, penězům, dobrému jídlu a pití - v duchu filozofie „žít a užít“. - A životní pravda? - Ta je asi někde upro- střed. Avšak vždy, pokud možno, a ve vlastním zájmu, bychom ji měli stavět také na zkušenostech předchozích generací, na poznání jejich velikosti i omylů.

Neboť - řečeno s anglickým politikem Winstonem Churchilem - „*jen tebdy, když víš, odkud přicházíš, máš šanci pochopit, kam směřu- ješ*“.

Je známo pravdou, že *hodnotu člověka nejspolehlivěji změří to, co po něm zůstane, jaký zanechá odkaz* - rozumí se faktický, ne pouze statistický.

- Uchovávat odkazy osobností a generací, dokumentovat, jak se v průběhu dějin měnila lidská duše i tvářnost krajiny a vydávat o tom svědectví, je *nej- vlastnějším posláním muzeí. V tom je jejich jedinečnost, v tom je jejich nezastupitelnost*.

Popřejme těmto institucím - a Muzeu Českého krasu zvlášť - ať se jim i nadále daří. Současnému řediteli, panu inženýru Kmínkovi, přejme trpělivost, moudrost a pilné, oddané a nápadité spolupracovníky; berounskému muzeu, jeho zřizovateli a příznivcům pak především *spokojené návštěvníky, kteří sem více než půlstoletí přicházeli a budou i nadále přicházet pro poučení, inspiraci, pro radost a pro krásu*.

Děkuji Vám za pozornost.

30 let Chráněné krajinné oblasti Český kras

The 30th Anniversary of the Protected Landscape Area of the Czech Karst

Michael Pondělíček

Abstract

The Protected Landscape Area of the Czech Karst was established 30 years ago, i.e. on April 12, 1972. On the occasion of the anniversary the celebration was held in the former monastery in Svatý Jan pod Skalou, where activities of the Management of the Protected Landscape Area of the Czech Karst were balanced and evaluated. Besides other matters it was stated with satisfaction that the most important territory in the frame of the Protected Landscape Area of the Czech Karst is the National Nature Reserve of Karlštejn, which received the Diploma of European Council in 2000, and which belongs to the natural historically valuable areas of Europe.

Čas běží jako voda, a tak 12. dubna roku 2002 oslavila Chráněná krajinná oblast Český kras 30 let od svého založení. Je to poměrně slušný věk, svědčící o jisté dospělosti daného území. Hříčkou osudu zároveň cca 10 let platí pravomoci a povinnosti vyplývající ze zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, které z původní odborné a poradní organizace udělaly orgán speciální státní správy v ochraně přírody a krajiny (něco, co v Evropě nemá mnoho paralel). Za třicet let činnosti bylo vyhlášeno množství nových chráněných území, vytvořeny naučné stezky, vydány knížky, skládačky, brožury a další materiály pro veřejnost. Správa chráněné krajinné oblasti Český kras je od roku 1994 součástí Správy chráněných krajinných oblastí České republiky, stejně jako 22 ostatních Správ CHKO. Nejvýznamnější území v rámci CHKO - Národní přírodní rezervace Karlštejn obdržela v roce 2000 Diplom Rady Evropy, jako jedno z asi šedesáti cenných území Evropy. Za třicet let se vystří-

dali na Karlštejně tři místodržící - vedoucí SCHKO: ing. P. Moucha (1971-1991), ing. V. Ložek (1991-1998) a Mgr. M. Pondělíček (1998-dosud).

Hlavním úkolem posledních let v CHKO Český kras je změna struktury hospodaření a využití území k udržení kvalit přírody a krajiny proti urbanizačnímu tlaku, převážně ze strany Prahy. Jinými slovy - z chráněné krajinné oblasti by neměl být zchudlý městský park mezi Prahou a Berounem, ani zóna plošných „emerických“ sídlišť pro pracující uživatele. Pomalu se rodí celkový koncept rozvoje území živého, turisticky rozumně využívaného a přesto majícího své limity a údržbu.

Co na závěr? Snad slůvko k oslavám - nebyly pompézní, takže skupina pozvaných se šla na koncertě v „klášteře“ (Vyšší odborná škola pedagogická) ve Svatém Janu pod Skalou a k uvedení knížky „Český kras včera a dnes“ nebo k povídání o uznání chvaly zasloužilých osobností snažících o udržení kvalit Českého krasu. Jmenování byli dobří duchové Českého krasu, kteří se podíleli na jeho údržbě trvale - P. Moucha, V. Ložek st., J. Kubíková, V. Bylinský, J. Chlupáč, manželé Myslbekovi a také Ladislav Holub in memoriam. Co jméno, to práce a pojem pro lidi spjaté s rozvojem vápencového masivu u Prahy. Snad se podaří do budoucna najít vyváženou cestu pro užívání a život v Krasu i do dalších nejméně třiceti let.

Správa CHKO Český kras, 267 18 Karlštejn 85/1
Čes. kras (Beroun), 28 (2002), 50
ISSN 1211-1643
ISBN 80-902098-6-6

Recenze

Stankovič J., Jerg Z. a kol. (2001): Plešivecká planina - atlas krasových javov

Slov. speleol. spol. a Speleoklub Minotaurus, 301 str., 8 fotogr. barev. příloh, Rožňava.

Pozoruhodné a inspirativní dílo věnované jedné z nejzajímavějších planin Slovenského krasu, který po léta nahrazoval, zejména českým speleologům, omezené možnosti realizovat své badatelské i speleoalpinistické plány v atraktivních zahraničních oblastech. Zejména v 60. a 70. letech minulého století se na průzkumu krasových jevů Plešivecké planiny podílela i řada berounských speleologů.

Atlas zdánlivě navazuje na Atlas propastí Dolného vrchu, vydaný v Budapešti v roce 1992 (Kósa A. 1992). Má shodný formát, podobný černobílý obal, nicméně vlastní uspořádání atlasu je již odlišné a vyznívá jednoznačně ve prospěch Plešivecké planiny. Po krátkém úvodu, ve kterém autoři shrnují postup, strukturu a zdroje pro sestavení atlasu následují tabelární seznamy krasových jevů, nejhlubších propastí a nejdelsích jeskyní Plešivecké planiny. Stěžejní část tvoří identifikační karty celkem 200 krasových jevů, které obsahují: identifikační číslo, název event. další názvy, registrační číslo, číslo státního seznamu, katastrální území, list orientačního plánu, nadmořskou výšku, délku, hloubku krasového jevu, polohu a stručnou charakteristiku, seznam literatury a plán s řezem krasového jevu. Škoda, že u nejhlubší propasti planiny - Diviačieje, je použit původní rozvinutý profil propasti z roku 1964 a ne profil z mapování v roce 1965 a 1968, který byl ve zjednodušené formě publikován ve Sb. Český kras (Lysenko 1981).

Druhá nejobsáhlejší část je věnovaná historii - historickým etapám speleologického průzkumu na Plešivecké planině. Autoři postihují všechna významná průzkumná období se změnami žebříčků nejhlubších propastí. Ve výčtu účastníků těchto průzkumů je objektivně zaznamenán i nezanedbatelný podíl speleologů z Čech a Moravy včetně již zmíněných jeskynářů z Berounska. Skutečností je, že autoři byli mnohdy odkázáni na ústní podání, které nemusí být vždy přesné a odpovídat skutečnosti, která nenávrtně mizí, nebyla-li akce

s výsledky publikována, či není-li k dispozici přímý účastník akce. Platí to např. o akcích Poláků a „objevu“ Diviačieje propasti, kdy autorům nebyla známa skutečnost, že jeden z účastníků těchto akcí (Jerzy Dobrzynski) se zúčastnil s pražskými speleology průzkumu Diviačieje propasti (dolézání komínů ve střední části propasti) a vyloučil, že by tato propast byla již prozkoumána v rámci výprav Poláků. Spíše než Poláci se lze domnívat, že vstupní část propasti byla navštívena maďarskými speleology v období 2. světové války. Závěr publikace tvoří, kromě seznamu literatury o Plešivecké planině, orientační plány (lokalizace registrovaných krasových jevů odvozené z mapy 1:25 000) a barevné fotografie z interiérů vybraných propastí. V seznamu literatury postrádám citace některých publikací zabývajících se geologií Plešivecké planiny (např. Bystrický 1964), a z archivních zpráv např. Hradecký 1969 (práce zaměřená na mezozoikum severní části Plešivecké planiny, včetně krasových jevů).

Nicméně ani několik připomínek nemění nic na skutečnosti, že autorům se podařilo velmi záslužný a kvalitní počín a lze se jen těšit na obdobná díla nejen z dalších planin Slovenského krasu, ale věřme, že i z oblastí nám podstatně bližších - Českého a Moravského krasu.

Vladimír Lysenko

V Hlínkách 1261, 266 01 Beroun
Čes. kras (Beroun), 28 (2002), 50
ISSN 1211-1643
ISBN 80-902098-6-6

Album svatoivanské

Jiří Ševčík

Praha, nakladatelství Vyšehrad 2002,
215 s., obr. a foto v textu, 1. vydání.

Kniha „Album svatoivanské“ je kompletní zpracování všech dostupných literárních podkladů, odborných studií a archivních rukopisů o prvním českém poustevníku a jedním z prvních šířitelů křesťanství u nás - sv. Ivanu. Pozoruhodným způsobem autor mapuje veškerou dějinnou problematiku týkající se tohoto více či méně uznávaného světce.

Jak z úvodního řádku vyplývá, byly do knihy uspořádány veškeré, nám dnes dochované informace jakkoli se týkající této historické postavy. Kniha byla záměrně napsána takovým stylem, aby zaujala nejen návštěvníky Svatého Jana pod Skalou (*potencionálně nejširší čtenářský okruh vzhledem k místu, kde sv. Ivan žil*), ale také odbornou a zainteresovanou část veřejnosti (*badatele, studenty, akademické pracovníky, milovníky umění, poezie, historie atd.*). V knize je proto použito jak poutavých vyprávěčských prvků, tak odborných doplňků a přesných údajů, citací unikátních i vědeckých textů, terminologických vysvětlivek pod čarou a odkazů na prameny. Na základě ukázek je zde zmapován i všestranný vývoj úcty k tomuto „zapomenutému“ světcovi. Chronologicky jsou zařazeny části básní, písní a modliteb, včetně podrobných komentářů k jednotlivým částem.

Odborným způsobem jsou popsány také veškeré dochované svatoivanské památky v abecedním pořadí. Mnohé dílčí informace v seznamu památek mají za úkol v budoucnosti mimo jiné i pomoci při jejich restaurování a ochraně. Ve Svatém Janě již některé údaje byly použity v nedávné době např. při opravě kaple sv. Kříže či památných soch a obrazů. O výhodách takto ucelených seznamů, právě pro odborníky v daných oblastech, není myslím třeba se šířeji rozepisovat.

Jakkoli by se již podle samotného názvu dalo předpokládat její předurčení pouze křesťanské veřejnosti, není tomu tak. Kniha podává podrobný popis problematiky a odborné studie naprosto bez závislosti na jakémkoli náboženském přesvědčení a je v tomto směru velmi univerzální, což již objektivně posoudili představitelé mnohých církví i ateisté. Každý, laik, student či vysokoškolský odborník v knize nalezne velmi přesné informace které očekává, navíc pospojované do ucelených souvislostí. Domníváme se, že kniha osloví také širší neobdobnou veřejnost jak sbírkami krásných starých legend, básní a grafik, tak působivým a pozoruhodně detailním podáním historického vývoje ve Svatém Janě pod Skalou. Odborník v knize nalezne velmi podrobné rozbor legend, přesná dějepisná data, syntézu a srovnání studií mnoha předešlých vědců a kritiků, přepisy a překlady unikátních starých rukopisů či jejich vybrané části. Jak jsem již naznačil, pro odbornou veřejnost a celistvost díla jsou neodmyslitelnou součástí knihy též podrobné seznamy a popisy například všech svatoivanských památek, poustevnívanitů, signatury starých rukopisů a zpracování rozsáhlého výčtu literárních titulů a dalších pramenů, zabývající se také touto problematikou. Seznamy jsou řazeny abecedně, obsah ostatních textů knihy vesměs chronologicky.

Vzhledem k tématu, jemuž je celá kniha zasvěcena (*veřejnosti málo známý legendistický poustevník svatý Ivan*) nepočítá Svatojánská společnost s jakoukoli komerčností díla a od samého počátku je tento počín chápán spíše jako humanitní povinnost tohoto svatojánského sdružení vůči celé naší společnosti, z jejíhož povědomí se tento svatojánský patron a významná postava českých dějin již poněkud vytratila. Původní záměr - podchytit a zpracovat vše, co ještě v dnešní době zachránit lze, se autorovi velmi zdařilo a jeho knize to pouze přidává na kvalitě.

Bohumil Ševčík

Seznam regionální literatury v Muzeu Českého krasu v Berouně v letech 2001-2002

Zdena Kalašová

RL 1068

Minulost Berounska. Číslo 4 a 5.

Sborník Státního okresního archivu v Berouně. Výkonný redaktor Jiří Topinka. 1. vydání. Beroun, vydal Okresní úřad Beroun pro Státní okresní archiv v Berouně v r. 2001 a 2002. 299 s. a 355 s., foto v textu.

RL 1078

DVOŘÁK, Otomar

Tajemné stopy minulosti.

Mezi Brdy a Berounkou. Fotografie Vilém Kropp. 1. vydání. Beroun, Knihkupectví U radnice 2001. 126 s., obr., foto v textu.

RL 1079

kol. autorů

Holocenční vápence a krasový pramen ve Svatém Janu pod Skalou v Českém krasu.

Kresba Káji Saudka na obálce. 1. vydání. Praha, Český geologický ústav 2001. 135 s., 8 barevných příloh.

RL 1081

KMÍNEK, Petr

Krakovec.

Foto a grafická úprava Jan Kulich. Libice nad Cidlinou, nakl. Gloriet s. r. o. 2002. nestránkováno., foto v textu.

RL 1082

PONDĚLÍČEK, Michael (editor)

Český kras včera a dnes.

Chráněná krajinná oblast. 1. vydání. Karlštejn, Správa CHKO Český kras 2002. 95 s., foto, obr. v textu.

RL 1083

DVOŘÁK, Otomar

Nebeská stavidla se otevřela...

Zhoubná povodeň v Čechách dne 25. a 26. května roku 1872 na Litavce, Berounce, Vltavě a v okolních oblastech dle článků z dobového tisku, kronik a sbírek výpovědí očitých svědků vydané Dr. Františkem Skřejšovským v Praze roku 1872. 1. vydání.

Beroun, Knihkupectví U radnice 2002. 100 s., obr. v textu.

RL 1084

ŠEVČÍK, Jiří

Album svatoivanské.

Fotografie a grafická úprava obrazových materiálů Jiří Ševčík. 1. vydání. Praha, nakladatelství Vyšehrad 2002. 215 s., obr. a foto v textu.

RL 1085

ŠEVČÍK, Josef - ŠEVČÍK, Jiří

Svatý Jan pod Skalou. Informační brožura o památkách a historii obce. 2. rozšířené vydání.

Svatý Jan pod Skalou, vydala Svatojánská nadace r. 2002. 32 s., foto v textu.

RL 1086

DOLEJŠÍ, Josef

Krajinou putující hvězdy.

Fotografie Marie Holečková, kresby Zdirad J.K. Čech, grafická úprava Michal Žabinský. 1. vydání.

Beroun, Nakladatelství MH 2001. 120 s., foto, obr. v textu.

RL 1148

TOPINKA, Jiří

Králův Dvůr - historie a současnost.

Autor textu a grafické úpravy Jiří Topinka. 1. vydání.

Králův Dvůr, obec Králův Dvůr 2000. 237 s., foto v textu.

RL 1149

LUPAČ, Miroslav - PONĎELÍČEK, Michael

Závěrečná zpráva o studijním pobytu „Péče o krajinu“ v Českém krasu 2000.

Aut. fotografií M. Pondělíček, T. Růžicka, T. Trojan.

Karlštejn, Správa CHKO ČK 2000. 74 s., foto v textu.

RL 1150

DVOŘÁK, Otomar

Tajemná tvář krajiny mezi Berounkou a Brdy.

Obálka a grafická úprava Karel Machart, fotografie Vilém Kropp. 1. vydání.

Beroun, Knihkupectví U radnice 2001. 131 s., foto v textu.

RL 1152

MERGL, Michal - VOHRADSKÝ, Ondřej

Vycházky za geologickými zajímavostmi Plzně a okolí. 1. vydání.

Mariánské Lázně, nakl. Koura - publishing - Luděk Bartoš 2000. 270 s., foto a ilustrace v textu.

RL 1153

SITENSKÝ, Ladislav - NEPIL, František

Se skautským pozdravem.

Fotografie Ladislava Sitenského doprovázené slovem Františka Nepila.

Praha, vydal Junák - svaz skautů a skautek ČR 2000. 133 s.

RL 1154

Modelové území povodí Litavky. Sborník.

Editor Jan Němec, techn. red. Anna Bímová.

Praha, pro Okresní úřad Příbram, Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství vydala 43. ZO ČSOP Praha 2000. 136 s., fotografie a kresby v textu.

RL 1155

HORNÝ, Radvan

Otomar Pravoslav Novák (1851 - 1892).

Český paleontolog, žák a pokračovatel Barrandův. 1. vydání.

Praha, Národní muzeum 2001. 48 s., obr., foto v textu.

RL 1158

FRAŇKOVÁ - STÁDNÍKOVÁ, Marie

Zprávy a dokumenty o obci Chýňavě II.

Vydáno u příležitosti 660. výročí obce. Lektorovala Zdenka Polívková. 1. vydání.

Chýňava, vyd. obec Chýňava 2000. 135 s.

RL 1159

PELC, Václav

Broumské povídky.

Ilustrovala M. Hrabětová, upravil K. Volena.

Broumy, Kulturní a společenské středisko při obecním úřadě 2001. 36 s., ilustr. v textu.

RL 1160

DVOŘÁK, A. - SRBOVÁ, E.

Okres Beroun.

Beroun, Okresní úřad. 24 s., foto v textu.

RL 1164

GARKISCH, M. - HOLEČKOVÁ, M.

Ve znamení berounského medvěda.

Beroun ve světle starých kronik i nových objevů. Fotografie Marie Holečkové, kresby Viktor Žabinský. 1. vydání.

Beroun, Nakladatelství MH 2001. 95 s., foto v textu.

RL 1165

TOPINKA, Jiří - HAMPL, Martin

Legionáři Berounska 1914 - 1920.

1. odboj. Vzpomínky. Seznamy. 1. vydání.

Beroun, Okresní úřad pro Státní okresní archiv 2001. 86 s., foto v textu.

RL 1166

SLÁDEK, František

Ze sbírky pověstí a pohádek.

Nákladem vlastním 2001. 150 s., foto, obr. v textu.

RL 1167

TOPINKA, Jiří

Nižbor.

Toulky minulostí. Nižbor, Stradonice, Žloutkovice. 1. vydání.

Nižbor, vydala obec Nižbor 2001. 180 s., foto v textu.

RL 1170

DVOŘÁK, Otomar - SVOBODOVÁ, Zuzana

Pole slunečního býka.

Putování krajinou Kralupska. Foto M. Holečková, grafická úprava M. Žabinský. 1. vydání.

Beroun, Nakladatelství MH 2002. 119 s., foto, obr. v textu.